



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 381
din 11.03.2008**

Dosar nr.: 703/2007

Petiția nr.: 14568/07.11.2007

Petenți: Sindicatul Legis CCR prin dna Președinte Parfene Elena

Reclamat: Curtea de Conturi a României

Obiect: aplicarea sporului de 75% la indemnizație personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, începând cu anul 2005 și până în prezent.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. Sindicatul Legis CCR prin Președinte P. E. - Str Ion Campineanu nr 3-5, sector 1, București

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Curtea de Conturi a României, cu sediul în București, str. Lev Tolstoi, nr.22-24, Sector 1.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petenților vizează existența unui tratament discriminatoriu aplicat între controlorii financiari aparținând aceluiași sistem în legătură cu aplicarea sporului de 75% la indemnizație personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, începând cu anul 2005 și până în prezent.



III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr. 14568/07.11.2007 petenta, în calitate de reprezentat a Sindicatului Legis CCR, arata ca persoanele pe care le reprezintă își desfășoară activitatea în cadrul Curtii de Conturi a României.

3.2. Prin legea nr. 200/2005 a fost constituită pe lângă Camera de Conturi a României, Autoritatea de audit pentru fondurile acordate României de Uniunea Europeană prin programele ISPA și SAPARD și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare. Controlorii financiari încadrați în această Autoritate de audit, beneficiază de o majorare a indemnizației de 75% față de ceilalți controlori financiari din cadrul Curtii de Conturi a României.

3.3. Astfel, deși ocupă aceleași funcții, având aceeași lege de salarizare și își desfășoară activitatea în cadrul aceleiași instituții, prin aplicarea neunitară a reglementărilor legale, Curtea de Conturi este răspunzătoare de producerea unui conflict la nivelul salarizării. Diferențierea a fost creată prin prevederile legale, în speța art. 2 din Legea nr. 490/2004, art.3 din H.G. nr. 170/2005.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 14568/07.11.2007, formulată de Sindicatul Legis CCR, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr.18169 din 06.12.2007 a fost citată Curtea de Conturi a României iar prin adresa cu nr. 18177 din 06.12.2007 au fost citați petenții, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Pe fond, petenții susțin că prin aplicarea prevederilor art. 2 din Legea nr. 490/2004 și art.3 din H.G. nr. 170/2005, s-a creat o diferențiere între controlorii financiari din cadrul Curtii de Conturi a României.

5.1.2. În acest sens, controlorii financiari încadrați la Autoritatea de audit din cadrul Curtii de Conturi a României, beneficiază de o majorare a indemnizației de 75% față de ceilalți controlori financiari din cadrul Curtii de Conturi.

5.1.3. Criteriul în baza căruia s-a făcut această distincție, în acordarea drepturilor salariale menționate, l-a reprezentat doar luarea în considerare a naturii unor obiective pe care o parte dintre controlorii financiari erau desemnați să le verifice pe un anumit parcurs al carierei lor, ceea ce nu a avut justificare



atata timp cat specificul atributiilor de ansamblu pe care le au toti controlorii financiari in intregul lor, necesita aceeasi pregatire de specialitate si experienta, responsabilitate profesionala specifica echivalenta precum si risc identic in exercitarea sarcinilor de serviciu.

5.1.4. Rezulta ca distinctia care se face, tinandu-se seama de apartenenta controlorilor financiari la categoria celor implicati in auditarea fondurilor acordate Romaniei de Uniunea Europeana prin programele ISPA SI SAPARD ori doar includerea lor in anumite structuri pe scara ierarhica este lipsita de justificare obiectiva si rezonabila, fiind astfel discriminatorie in sensul art. 2 din Pactul international cu privire la drepturile civile si politice si art. 14 din Conventia pentru Apararea drepturilor omului si libertatilor fundamentale.

Susținerile reclamatei, Curtea de Conturi a României

5.2.1. Prin adresa înregistrată cu nr. 19945 din 21.12.2007, Curtea de Conturi invocă excepția inadmisibilității petiției deoarece petiția a fost formulată de organizația sindicală în nume propriu fiind semnată numai de presedintele acestei organizații și nu de către membrii săi.

5.2.2 Curtea de conturi ridică și excepția tardivității petiției 14568/07.11.2007 arătând că Legea 200/2005 a fost adusă la cunoștință publică la data de 28.06.2005, prin publicarea în M. Of. Al României, Partea I, nr 550.

5.2.3 Curtea de Conturi arata ca actul normativ in baza caruia sunt stabilite drepturile salariale ale controlorilor financiar din cadrul Curtii este OUG nr. 160/13.10.2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curtii de Conturi, aprobată prin Legea nr. 711 din 3 decembrie 2001, astfel ca petentii beneficiaza de lege speciala de salarizare.

5.2.2. Avand in vedere obligatiile ce ii reveneau Romaniei, in conformitate cu memorandumurile si acordurile de finantare incheiate intre Guvernul Romaniei si Comisia Europeana, si in conformitate cu recomandarile raportului de audit pentru programul ISPA emis de Comisia Europeana in data de 11 noiembrie 2004, a fost stabilita necesitatea infiintarii unui organism asociat pe langa Curtea de Conturi. Astfel, a fost adoptata OUG nr.22/2005 pentru completarea Legii nr. 94/1992 aprobată cu modificari si completari prin Legea nr. 200/2005. In baza acestor prevederi legale a fost constituita Autoritatea de Audit pentru fondurile acordate Romaniei de Uniunea Europeana prin programele ISPA si SAPARD si pentru fondurile ce vor fi acordate postaderare.

5.2.3. Avand in vedere atributiile si scopul pentru care a fost constituita Autoritatetea de Audit, legiuitorul a stabilit ca salarizarea personalului din cadrul acesteia sa se faca in conformitate cu legislatia privind salarizarea personalului din cadrul Curtii de Conturi si cu prevederile Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiara a personalului care gestioneaza fonduri comunitare. Potrivit prevederilor legii nr. 490/2004 salariile pot fi majorate cu minimum 50% fata de cele prevazute de lege, dar nu mai mult de 100% pentru functiile in care este incadrat personalul de specialitate, contractuali sau functionari publici, din cadrul structurilor care au ca obiect de activitate gestionarea asistentei financiare



comunitare acordate Romaniei prin instrumentele de preaderare PHARE, ISPA si SAPARD, prdin fondurile FEOGA, sectiunea Garantare, si prin fondurile structurale si de coeziune.

5.2.4. In acest sens, se considera ca, in speta, Curtea de Conturi, nu a creat o discriminare petentilor prin aplicarea sporului prevazut in articolele invocate, institutia aplicand dispozitiile legale in materie.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În fapt**, Colegiul Director reține că sesizarea petenților vizează existența unui tratament discriminatoriu aplicat între controlorii financiari aparținând aceluiași sistem în legătura cu aplicarea sporului de 75% la indemnizație, personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, începând cu anul 2005 și până în prezent. (vezi infra parag. 2.1. raportat la parag. 3.1-3.3)

6.2. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne



situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.6. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.7 Colegiul Director, analizând excepția inadmisibilității petiției deoarece petiția a fost formulată de organizația sindicală în nume propriu fiind semnată numai de presedintele acestei organizații și nu de către membrii săi ridicată de către Curtea de Conturi, decide respingerea acesteia având în vedere rolul și mandatul sindicatelor conform legii, de reprezentare a intereselor membrilor de sindicat.

6.8 Colegiul Director, analizând excepția tardivității petiției 14568/07.11.2007 având în vedere că Legea 200/2005 a fost adusă la cunoștință publică la data de 28.06.2005, prin publicarea în M. Of. Al României, Partea I, nr 550, decide respingerea excepției având în vedere că legea este vigoare și produce efecte pentru persoanele care au calitatea de petenți.

6.9. În reținerea petiției deduse soluționării, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire sui generis prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.10. Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge



sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.11. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei efectul creat prin acordarea sporului de 75% la indemnizație, personalului din cadrul Autorității de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României, fata de petenți, controlori financiari la Camera de Conturi a județului Vaslui, din cadrul acelasi Curti de Conturi a României. (vezi infra parag. 2.1. raportat la parag. 3.1-3.3) În speta, situația generică a petenților în raport cu funcția deținută și prevederile legale invocate, (vezi infra parag. 3.1-3.3) crează împrejurarea ipotetică a unui tratament diferentiat, sub aspectul efectului creat, în raport cu situația categoriilor de persoane indicate de petenți.

6.12. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

6.13. Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46) În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele ramuri de drept, etc. (vezi CNCD, Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10. 2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)

6.14. Colegiul Director, din analiza dispozițiilor legale ce reglementează activitatea categoriilor de personal indicate de petenți, constată că „sporul de 75%” este acordat printr-un act normativ special prin prisma atribuțiilor speciale



pe care aceste categorii de persoane le exercită, respectiv gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, prin fondurile FEOGA, secțiunea Garantare, și prin fondurile structurale și de coeziune.

Reținem, că în speță, categoriile de persoane prevazute in art. 1 din Legea nr. 490 din 10 noiembrie 2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, in fapt, „personalul de specialitate din cadrul structurilor care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, prin fondurile FEOGA, secțiunea Garantare, și prin fondurile structurale și de coeziune, constituit din personal contractual sau, după caz, funcționari publici”, poate beneficia de o majorare a salariilor de baza corespunzătoare funcțiilor, cu minimum 50% fata de cele prevăzute de lege, dar nu mai mult de 100%, astfel cum rezulta din prevederile art.3 din Lege.

6.15. În opinia Colegiului Director, astfel cum rezultă din reglementările legale citate, majorarea prevazuta de lege, cuprinsa intre 50% si 100% din salariul de baza corespunzator functiei este circumscris unor condiții expres prevăzute de lege, corelative specificului activitatii în beneficiul careia se acordă sporul. Astfel, acordarea majorarii de salariu este condiționată sine qua non de gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, prin fondurile FEOGA, secțiunea Garantare, și prin fondurile structurale și de coeziune. Acest aspect rezultă din însăși formularea textului de lege care prevede majorarea in speta, potrivit art. 3 din lege personalului corepsunzator, mentionat in art. 1 din lege. (vezi infra parag.6.12.)

6.16. In acest sens, Hotararea de Guvern nr.170 din 9 martie 2005 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, publicata in Monitorul Oficial nr. nr. 215 din 14 martie 2005 prevede in art.1 lit. a ca prin „a) gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare” se defineste (n.n.) „totalitatea activităților de programare, implementare, monitorizare, raportare, evaluare, contractare, audit, control tehnic și financiar, efectuare a plăților, precum și activități specifice de coordonare, cu privire la instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, fondurile FEOGA secțiunea Garantare, fondurile structurale și fondul de coeziune”.

6.17. Categoriile de persoane carora se poate aplica majorarea la salariul de baza corespunzator functiei, sunt precizate in H.G. nr. 170/2005 prin art. 2, in speta: „a) personalul de conducere și personalul de specialitate, constituit din funcționari publici sau personal încadrat cu contract individual de munca pe durata determinata sau nedeterminată, având atribuții în procesul de gestionare a asistenței financiare nerambursabile comunitare sau care desfășoară activități adiacente, de natura financiar-contabila sau juridică, încadrat în următoarele structuri:- direcțiile de specialitate din subordinea coordonatorului național al asistenței (CNA), având responsabilități în coordonarea asistenței comunitare; - direcțiile de specialitate din subordinea coordonatorului național al Programului ISPA (CNI), având responsabilități în coordonarea asistenței comunitare; -



Fondul Național de Preaderare; - agențiile de implementare pentru programele PHARE și ISPA; - Oficiul de Plati și Contractare PHARE; - unitățile de implementare pentru programele din cadrul autorităților de implementare PHARE și ISPA; - autoritățile de management, desemnate prin hotărâre a Guvernului; - organismele intermediare, desemnate prin hotărâre a Guvernului; - autoritățile de plata, desemnate prin hotărâre a Guvernului;

b) alte categorii de personal încadrat în structurile de control al gestionării asistenței financiare nerambursabile comunitare din cadrul instituțiilor publice, având atribuții în procesul de control al fondurilor comunitare.

6.18. Potrivit art. 3 din H.G. nr. 170/2005 „(1) În conformitate cu prevederile art. 2 și 3 din Legea nr. 490/2004, salariile de baza ale personalului prevăzut la art. 2 se majorează cu 75% fata de cele prevăzute de lege, potrivit bugetului aprobat al fiecărei instituții publice. (2) Majorarea salariului de baza se realizează în baza avizului prealabil al Ministerului Finanțelor Publice, în calitatea sa de instituție coordonatoare nationala a asistenței și coordonatoare nationala a Programului ISPA”.

6.19. Colegiul Director constata ca majorarea prevazuta de lege este acordata urmare unei proceduri prealabile de avizare prevazuta in mod expres de prevederile art.5 si art.6 din H.G. nr. 170/2005. Astfel, potrivit art. 5 „(1) Pentru a beneficia de majorările salariale prevăzute la art. 3, instituțiile publice în cadrul cărora funcționează structurile menționate la art. 2 vor solicita Ministerului Finanțelor Publice avizarea structurilor și a personalului care au ca obiect de activitate gestionarea fondurilor comunitare.

(2) Avizul se acorda de către ministrul finanțelor publice sau, prin delegare, de către secretarul de stat având calitatea de coordonator național al asistenței (CNA) și coordonator național al Programului ISPA (CNI).

De asemenea potrivit art. 6 „Instituțiile publice în cadrul cărora funcționează structurile prevăzute la art. 2 vor solicita avizul Ministerului Finanțelor Publice pe baza următoarelor documente:

- a) regulamentul de organizare și funcționare al instituției publice;
- b) structura organizatorică a instituției publice;
- c) ordinul/decizia de constituire a organismelor menționate la art. 2 lit. a), emis/emisă de către conducătorul instituției respective;
- d) ordinul/decizia de numire a personalului pentru care se solicita avizarea, pe posturi cu atribuții în gestionarea fondurilor comunitare, emis/emisă de către conducătorul instituției respective, care va cuprinde și lista persoanelor numite;
- e) fișele de post ale personalului pentru care se solicita avizarea, aprobate de către conducătorul instituției respective și care sa cuprindă toate atribuțiile și timpul alocat în procente pentru îndeplinirea acestora.

6.20. Corelativ acestor aspecte, Colegiul Director constata ca potrivit Ordonantei de Urgenta nr. 22 din 17 martie 2005 pentru completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicata in Monitorul Oficial nr. 251 din 25 martie 2005, având în vedere obligațiile ce revin României, pana la data de 31 martie 2005, în conformitate cu memorandumurile și acordurile de finanțare încheiate între Guvernul României și Comisia Europeană, precum și în conformitate cu recomandările Raportului de audit



pentru programul ISPA emis de Comisia Europeană în data de 11 noiembrie 2004, a fost stabilită necesitatea înființării unui organism asociat pe lângă Curtea de Conturi. Potrivit Art. 14¹ „Acest organism va asigura verificările și auditul extern asupra fondurilor aferente programelor ISPA și SAPARD, în conformitate cu prevederile memorandumurilor, respectiv acordurilor de finanțare, precum și asupra fondurilor structurale”.

6.21. În acest sens, prin Legea nr. 200 din 23 iunie 2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2005 pentru completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial nr. 550 din 28 iunie 2005, „pe lângă Curtea de Conturi se constituie Autoritatea de audit pentru fondurile acordate României de Uniunea Europeană prin programele ISPA și SAPARD și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare”.

Potrivit Art. 14². - (1) În conformitate cu prevederile legislației comunitare și naționale aplicabile programelor ISPA și SAPARD, precum și fondurilor aferente asistenței financiare acordate României de Uniunea Europeană în perioada postaderare, atribuțiile Autorității de audit sunt, în principal, următoarele:

- a) audit de sistem, verificarea pe baza de esantion și audit final;
- b) verificări și audit extern asupra fondurilor structurale de care va beneficia România începând cu anul 2007;
- c) verificarea anuală a modului de funcționare a sistemelor de management și control stabilite pentru derularea programelor ISPA și SAPARD;
- d) verificarea cheltuielilor eligibile declarate, pe baza de esantion reprezentativ;
- e) efectuarea unor verificări adecvate în vederea emiterii declarațiilor la finalizarea măsurilor și programelor;
- f) certificarea conturilor anuale SAPARD în ceea ce privește integralitatea, acuratența și veridicitatea acestora;
- g) verificarea existenței și corectitudinii elementului de cofinanțare național.

(2) Pentru realizarea atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea de audit încheie acorduri cu structurile responsabile pentru coordonarea fondurilor aferente programelor ISPA și SAPARD, respectiv cu autoritățile de management pentru fondurile aferente asistenței financiare acordate României de către Uniunea Europeană în perioada postaderare.

6.22. Fata de aceste aspecte, Colegiul Director, din analiza dispozițiilor legale ce reglementează activitatea categoriilor de personal indicate de petenti, constată că majorarea în cauză este acordată prin acte normative speciale prin prisma atribuțiilor speciale pe care aceste categorii de persoane le exercită, respectiv gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României. Categoriile de persoane care exercită astfel de atribuții sunt reglementate de lege, iar majorarea este acordată în urma unei proceduri prealabile de avizare (art.5 și art.6 din H.G. nr. 170/2005)

6.23. Comparativ cu aceste categorii profesionale, potrivit legislației corelative controlurilor financiare, Colegiul Director reține că Legea nr. 711 din 3 decembrie 2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlurilor financiare din cadrul Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial nr. 785 din 11 decembrie 2001, constituie actul



normativ aplicabil petentilor in materia salarizarii. Potrivit O.U.G. nr. 160/2000, art.1 „Controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi se remunereaza cu indemnizație lunară, conform anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanta de urgenta.

Art. 2 prevede ca „(1) Valoarea de referinta sectoriala și coeficienții de multiplicare prevăzuți în anexa constituie baza de calcul pentru stabilirea cuantumului indemnizației lunare a controlorilor financiari, corectată periodic în raport cu evoluția prețurilor de consum în condițiile stabilite de lege pentru determinarea și corecția valorii de referinta sectoriala prevăzută de lege pentru funcțiile de demnitate publica. 2) Cuantumul indemnizației lunare se stabilește pe baza valorii de referinta sectoriala înmulțită cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexa. Rezultatul se rotunjește din o mie în o mie lei în favoarea persoanei respective.

Iar potrivit Art. 3 „Indemnizația este unica forma de remunerare lunară a activității corespunzătoare funcției de controlor financiar și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determina în raport cu venitul salarial”.

6.24. În acest sens, Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între categoriile de persoane care sunt invocate în obiectul petiției deduse soluționării. Colegiul Director retine ca pertinenta observatia petentilor cu privire la faptul ca sub aspect organizatoric, controlorii financiari din cadrul Camerelor Judetene si controlorii financiari din cadrul Autoritatii de Audit fac parte din structuri ale Camerei de Conturi a Romaniei, si beneficiaza de prevederile legii privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, inasa aceste aprecieri nu determina situarea celor doua categorii in campul de comparabilitate sau analogie subsecvent retinerii unui tratament diferentiat.

6.25. Natura activitatilor desfasurate de controlorii finananciari din cadrul Autoritatii de Audit corelative gestionarii asistentei financiare comunitare acordate României situeaza aceasta categorie intr-o pozitie diferita de cea a controlorilor financiari din cadrul Camerelor Judetene, constituind o categorie distincta in privinta careia legiuitorul a stabilit posibilitatea majorarii salariului de baza corespunzator functiei, conditionata desfasurarii unor activitati specifice si unei proceduri prealabile de avizare, determinata de obligațiile ce revin României in procesul de preaderare si postaderare la Uniunea Europeana.

6.26. Raportat la elementele constitutive ale discriminării prevăzute de art. 2 din O.G. nr.137/2000, din probele aflate la dosar incidente obiectului petiției, nu se poate reține un criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul sau cauza determinantă în aplicarea tratamentului ipotetic diferit. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Raportat însă la elementele particulare ale



petiției deduse soluționării, Colegiul Director, din probele aflate la dosar este în imposibilitate de a reține un alt criteriu care a constituit mobilul tratamentului diferit aplicat. Sintagma „orice alt criteriu” trebuie interpretată în sensul existenței unui criteriu care este concretizat, materializat în fapt și care constituie mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

6.27. Or în petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține că reglementările legale incidente sunt circumscrise unor condiții care ating un grad de justificare obiectivă și rezonabilă, date de gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României, care a fost determinată de obligațiile ce revin României în procesul de preaderare și postaderare la Uniunea Europeană. Astfel majorarea care face obiectul petiției este acordată unor categorii de persoane expres și limitativ prevăzute de lege, circumscrise spectrului de activități de gestionare a fondurilor comunitare acordate României, potrivit unei proceduri prealabile de avizare. Colegiul Director se raliază statuării Curții Constituționale prin care „Legiuitorul este în drept, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socio-profesionale. Tratamentul juridic diferit, instituit pentru anumite categorii socio-profesionale, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție, ci se justifică, obiectiv și rezonabil, prin situația diferită în care se afla acele categorii de cetățeni”.

6.28. În acest sens, raportându-ne la petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite**. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite**. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție**. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.29. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori



înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentilor în sensul celor hotărâte, potrivit art. 20 alin.8 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

4. O copie a hotărârii se va transmite Curții de Conturi a României.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

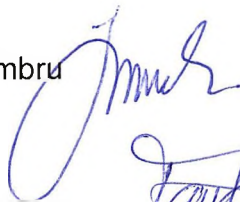
GERGELY DEZIDERIU – Membru



HALLER ISTVAN – Membru



IONIȚĂ GHEORGHE – Membru



PANFILE ANAMARIA – Membru



TRUINEA PAULA ROXANA – Membru



Data redactării 10.06.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

